DOMSTOLENS KENDELSE
AF 5. DECEMBER 1973 [1]

Société anonyme Générale Sucrière og andre mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Forenede sager 41/73, 43—48/73, 50/73, 111/73, 113/73, 114/73

I sag nr. 41/73

SOCIÉTÉ ANONYME GÉNÉRALE SUCRIÈRE, med hjemsted i Paris,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 43/73

SOCIÉTÉ DES RAFFINERIES ET SUCRERIES SAY, med hjemsted i Paris,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 44/73

SOCIÉTÉ F. BÉGHIN, med hjemsted i Thumeries (Frankrig),

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 45/73

ZUCCHERIFICIO DEL VOLANO SPA, med hjemsted i Genova,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

1 — Processprog: Fransk og italiensk.

i sag nr. 46/73

SOCIETÀ AGRICOLA INDUSTRIALE EMILIANA – AIE, med hjemsted i Bologna,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 47/73

RAFFINERIE TIRLEMONTOISE SA, med hjemsted i Bruxelles,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 48/73

SOCIÉTÉ ANONYME SUCRES ET DENRÉES, med hjemsted i Paris,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 50/73

SOCIETÀ SADAM, SPA, med hjemsted i Bologna,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 111/73

GAVARZERE PRODUZIONI INDUSTRIALI SPA, med hjemsted i Padua,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 113/73

SOCIETÀ ITALIANA PER L'INDUSTRIA DEGLI ZUCCHERI SPA, med hjemsted i Rom,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

i sag nr. 114/73

ERIDANIA ZUCCHERIFICI NAZIONALI SPA, med hjemsted i Genova,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

Faktiske omstændigheder

Ved stævning indgivet den 3. august 1973 har »l'Unione Nazionale Consumatori«, »forening, som ikke er anerkendt som juridisk person« i henhold til den italienske civillovs artikel 36, og som har hjemsted i Rom (herefter kaldet »Union«), anmodet om at kunne intervenere i de onvennævnte sager til støtte for de påstande, der er nedlagt af Kommissionen som sagsøgt.

Disse sager vedrører et krav om annullation — og i nogle af sagerne subsidiært krav om omgørelse — af Kommissionens beslutning nr. 73/109/EØF af 2. januar 1973 (EFT nr. L 140, s. 17 ff), der indeholder klagepunkter mod sagsøgerne i hovedsagen og mod andre virksomheder for at have begået en eller flere overtrædelser af EØF-traktatens artikler 85 og 86, og som påbyder dem øjeblikkeligt at ophøre hermed samtidig med, at der pålægges dem bøder;

mod samtlige sagsøgere i hovedsagen er der blevet rejst klagepunkter om samordnet praksis, der tilsigter at beskytte det italienske marked (artikel 1, stk. 1, nr. 1 i ovennævnte beslutning), mens nogle af sagsøgerne er blevet anklaget for andre overtrædelser;

Kommissionen nedlægger påstand om, at søgsmålene i hovedsagen forkastes.

I indlæggene, der er indgivet henholdsvis den 17. (sagerne nr. 45—47/73), den 18. (sag nr. 50/73) og den 19. september (øvrige sager) har sagsøgerne i hovedsagen dels erklæret at henskyde spørgsmålet til Domstolens afgørelse (sagsøgerne i sagerne nr. 41/73, 43/73 og 44/73), dels nedlagt påstand om afvisning af begæringen om intervention (sagsøgerne i de øvrige sager);

i sit indlæg af 20. september 1973 har Kommissionen erklæret, at den ikke har nogen indvending mod begæringens antagelse til realitetsbehandling.

Retlige betragtninger

1 Unions begæring om intervention sigter på sagerne nr. 41/73, nr. 43 til 48/73, nr. 50/73, nr. 111/73, nr. 113/73 og nr. 114/73, og da Unions interesse i intervention er identisk i alle disse sager, bør denne begæring afgøres ved en enkelt kendelse.

2 I henhold til artikel 37 i Statutten for EØF-Domstolen tilkommer retten til at indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, foruden medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner »alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen« af en sådan retstvist;

3 i henhold til denne bestemmelse kan begæring om indtræden fra institutioner, der ikke er juridiske personer, imødekommes, når de opfylder de betingelser, som udgør grundlaget for en sådan status som juridisk person, særlig selvstændighed og ansvar, også hvor dette kun er begrænset.

4 Det fremgår af Unions vedtægter, at denne forening opfylder de nævnte krav.

5 Det udtales i disse vedtægters artikel 2, at Union især har til formål at »repræsentere og beskytte ... alle italienske forbrugere ... i sager ved domstolene«, når hele denne gruppes interesser eller en væsentlig del af denne gruppes interesser berøres«, og at den sætter sig som mål at »bidrage til at fjerne hindringer, som markedet og institutionerne opstiller for producenternes og forbrugernes frie konkurrence og for forbrugernes frie og bevidste valg«;

6 det fremgår af bekendtgørelse nr. 930 af 12. juli 1963 fra republikkens præsident (almindeligt tillæg til Gazzetta Ufficiale nr. 188 af 15. juli 1963 , s. 3 ff) og af en bekendtgørelse fra land- og skovbrugsministeren af 21. september 1967 (Gazzetta Ufficiale nr. 68 af 12. marts 1968, s. 1583 til 1583), at Union eller dennes formand opfordres til at deltage i arbejdet i visse komiteer, der er nedsat af Italiens offentlige myndigheder, hvorfor foreningen besidder en tilstrækkelig grad af repræsentativitet;

7 da Union særlig har til formål at repræsentere og beskytte forbrugerne, kan denne forening have interesse i, at fællesskabsbestemmelserne på konkurrenceområdet anvendes korrekt, idet disse ikke alene har til formål, at Fællesmarketdet skal fungere, men også at tjene forbrugernes interesser;

8 Union har følgelig en berettiget interesse i afgørelsen af de foreliggende retstvister, for såvidt disse vedrører det klagepunkt, hvorefter sagsøgerne i hovedsagen har indført en samordnet praksis, der har til formål og virkning at beskytte det italienske marked.

9 Begæringen om intervention bør herefter imødekommes, for så vidt den tilsigter at støtte de af Kommissionen nedlagte påstande, der vedrører klagepunktet om beskyttelse af det italienske marked.

På grundlag af disse præmisser,

under henvisning til procesdokumenterne,
efter at have hørt den refererende dommers rapport,
efter at have hørt generaladvokaten,
under henvisning til EØF-traktatens artikel 85,
under henvisning til artikel 37 i protokollen vedrørende Statutten for EØF-Domstolen,
under henvisning til procesreglementet for De europæiske Fællesskabers Domstol, særligt dettes artikel 93,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: R. Lecourt, præsident, A. M. Donner og M. Sørensen, afdelingsformænd, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher (refererende), C. Ó Dálaigh og A. J. Mackenzie Stuart, dommere,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende kendelse:

1. Begæringen fra Unione Nazionale Consumatori om intervention i sagerne nr. 41/73, nr. 43 til 48/73, nr. 50/73, nr. 111/73 nr. 113/73 og nr. 114/73 imødekommes for så vidt den tilsigter at støtte de af Kommissionen nedlagte påstande, der vedrører klagepunktet om beskyttelse af det italienske marked.

2. Justitssekretæren forkynder alle procesdokumenterne for den intervenerende part.

3. Der fastsættes en frist for intervenienten til skriftligt at fremsætte anbringender til støtte for de af denne nedlagte påstande.

4. Der tages forbehold for sagsomkostningerne.

Luxembourg, den 11. december 1973.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident